

не з волі конкретного підприємства, або його окремих працівників. Суб'єктивні впливи мають місце внаслідок неефективної роботи підприємства у цілому або окремих його працівників (перш за все керівників і функціональних менеджерів). [4, с. 69].

Отже, фінансова безпека підприємства є комплексним поняттям і пов'язана не лише з внутрішнім станом самого підприємства, а й з впливом зовнішнього середовища, його суб'єктами, з якими підприємство вступає у взаємозв'язки. В цьому аспекті фінансова безпека повинна відобразити узгодженість, збалансованість інтересів підприємства та інтересів суб'єктів зовнішнього середовища.

Література

1. Каранина, Е. В.. Финансовая безопасность (на уровне государства, региона, организации, личности): монография / Е. В. Каранина. - Киров: ВятГУ, 2016.-240 с. 2016. Режим доступу: <https://economics.studio/finansistam/finansovaya-bezopasnost-predprivatny-ponyatie-89734.html>

2. Бланк И.А. Управление финансовой безопасностью предприятия / И.А. Бланк. – К.: Ольга: Ника-Центр, 2004. – 784с.

3. Григорова-Беренда Л. І. Зовнішньоекономічна безпека: сутність та загрози // Проблеми економіки. – 2010. – №2. – 90 с.

4. Дикий А.П. Економічна безпека суб'єкта господарювання: характеристика загроз // Вісник Житомирського державного технологічного університету / Серія: Економічні науки. – 2007. – № 1 (39) – 456 с.

Копоненко Г.І

старший викладач кафедри фінансів та фінансово-економічної безпеки

Войтко Ю.М.

*магістр кафедри фінансів та фінансово-економічної безпеки
Київський національний університет технологій та дизайну*

МЕХАНІЗМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА

Процес формування та забезпечення економічної безпеки, на даному етапі розвитку, стає більш актуальним, у зв'язку з тим, що підприємства функціонують в умовах агресивності зовнішнього й частково внутрішнього середовища. Стійкість функціонування підприємства, а саме захищеність його життєво важливих інтересів від внутрішніх і зовнішніх загроз, значною мірою залежить від механізму забезпечення економічної безпеки.

Проаналізувавши погляди окремих науковців на сутність поняття “економічна безпека підприємства”, автор погоджується з визначенням Зайченко В.В., що економічна безпека підприємства – це стан захищеності життєво важливих інтересів підприємства від внутрішніх і зовнішніх загроз (джерел небезпеки), який формується адміністрацією і колективом підприємства шляхом реалізації системи заходів правового, економічного, організаційного, інженерно-технічного і соціально-психологічного характеру [1, с. 411].

До головних цілей формування економічної безпеки підприємства належать:

- забезпечення фінансової стійкості та незалежності;
- досягнення лідерства в технологіях;
- забезпечення високого конкурентного статусу;
- підвищення ефективності менеджменту;
- оптимізація використання потенціалу підприємства;
- мінімізація руйнівного впливу зовнішнього середовища;
- забезпечення функціонування підприємства в межах правового поля;
- захист власної комерційної таємниці [2, с. 54].

Підприємство має проводити роботу із забезпечення максимальної безпеки основних функціональних складових своєї роботи для досягнення найбільш високого рівня економічної безпеки.

Аналіз літературних джерел дозволяє виділити наступні складові економічної безпеки підприємства: фінансова, інтелектуальна і кадрова, техніко-технологічна, політико-правова, інформаційна, екологічна, силова [1, с. 412].

Одним із найбільш значимих елементів системи безпеки підприємства є механізм її забезпечення, який є сукупністю законодавчих актів, правових норм, рушійних мотивів та стимулів, методів, заходів, сил та засобів за допомогою яких суб'єкт впливає на об'єкт для досягнення цілей безпеки та вирішення завдань.

Механізм забезпечення економічної безпеки складається з таких основних елементів:

- 1) оцінка ризику здійснення планованої логістичної операції та окремих її елементів в цілому;
- 2) розробку заходів щодо зменшення ступеня ризику або його повного усунення та плану їх здійснення в конкретній компанії;
- 3) організацію реалізації розробленого плану;
- 3) проведення періодичного контролю щодо здійснення розробленого плану і при необхідності - внесення коректив в даний план;
- 4) підведення підсумків забезпечення економічної безпеки логістичної операції по закінченні її виконання [3, с. 226].

Висновки. Таким чином, в складних умовах господарювання роль економічної безпеки зростає, а завдяки достатньому рівню економічної безпеки підприємства можна створити умови для його ефективної діяльності, а також досягти основної мети шляхом своєчасного виявлення та послаблення її різноманітних небезпек і загроз.

Література:

1. Зайченко В. В. Економічна безпека підприємства: сутність та основні складові / В. В. Зайченко, С. В. Коваленко // Наукові праці Кіровоградського національного технічного університету. Економічні науки. - 2013. - Вип. 23. - С. 410-414. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Npkntu_e_2013_23_62.
2. Кантасва О. В. Проблеми збереження та підвищення економічної безпеки підприємств та її складових у сучасних умовах господарювання / О. В. Кантасва // Актуальні проблеми розвитку економіки регіону. - 2014. - Вип. 10(1). - С. 49-60. - Режим доступу: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/aprer_2014_10\(1\)_9](http://nbuv.gov.ua/UJRN/aprer_2014_10(1)_9).
3. Троць І.В. Забезпечення економічної безпеки на підприємстві з метою попередження банкрутства / І.В. Троць // Вісник Житомирського державного технологічного університету. – 2012. – № 1 (59). – Ч. 2.– С. 223-227.

Корепанов О. С.

*к. е. н., доцент кафедри статистики, обліку та аудиту
Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна*

ІНДИКАТОРИ РОЗВИТКУ ІНФОРМАЦІЙНОГО СУСПІЛЬСТВА В УКРАЇНІ

Стратегія сталого розвитку України, стратегічне та оперативне планування у регіональному та місцевому розрізі мають базуватися на системі індикаторів, які оцінюють прогрес в напрямку розвитку інформаційного суспільства.

Необхідність оцінювання прогресу спонукає до постійного перегляду системи статистичних індикаторів, які використовуються для його моніторингу.

Індикатори мають враховувати регіональну специфіку, відображати рівень економічного розвитку регіонів з точки зору розвитку інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ), а також загальні процеси, що характеризують досягнутий регіонами прогрес у напрямку інформатизації. Розвиток інформаційно-комунікаційних технологій для сталого розвитку регіонів має важливе значення в епоху криз і особливо для вирішення нагальних соціальних і екологічних проблем.

Концептуальною основою побудови індикаторів інформаційного суспільства обрано міжнародну методіку індексного аналізу розвитку інформаційно-комунікаційних технологій (ІДІ), розроблену Міжнародним союзом електров'язку [3, 4]. Виходячи з цієї концептуальної основи, ІДІ поділяється на такі три суб-індекси: суб-індекс доступу до ІКТ, суб-індекс використання і суб-індекс практичних навичок, кожен з яких відображає різні аспекти процесу розвитку ІКТ [3, 4]. За показниками, що входять до відповідних суб-індексів було здійснено інформаційно-аналітичне забезпечення та порівнянні регіони України за рівнем їх інформатизації.

Для візуалізації результатів порівняльного аналізу регіонів України, які за проведеними розрахунками зайняли перші три місця (м. Київ, Одеська та Харківська області) та останнє (Хмельницька область) в